

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/112/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3824010309
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Odnoga
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2026:3824010309.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Odnoga a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Tomáša Brinčíka v trestnej veci proti obžalovaným: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX v Handlovej, trvale bytom C., D. XXX/XX, prechodne bytom Prievidza, E. F. XXX/XX/XX, trestne stíhanej pre zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou alebo psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. a zločin neoprávneného prechovávanía omamnej a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 2, ods. 4 písm. b) Tr. zák. a 2/ G. A., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom I., E. G. J. H. XXX/ X, trestne stíhanému pre zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou alebo psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, 3 písm. a), c) Tr. zák. a prečin neoprávneného prechovávanía omamnej a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 26. februára 2026 prejednal odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza, obžalovanej A. B. a obžalovaného G. A. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 12. mája 2025, sp. zn. 1T/35/2024 a takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výrokoch o uložených trestoch odňatia slobody, spôsobe ich výkonu a ochranných liečeniach vo vzťahu k obžalovaným A. B. a G. A. s tým, že ostatné výroky napadnutého rozsudku vo vzťahu k obžalovaným zostávajú týmto výrokom nedotknuté.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaná A. B.

o d s u d z u j e

podľa § 171 ods. 4 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. sa obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá s probačným dohľadom na skúšobnú dobu 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 3 písm. b) Tr. zák. sa obžalovanej u k l a d á zákaz požívania návykových látok v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. sa obžalovanej u k l a d á povinnosť podrobiť sa na vyzvanie súdu alebo príslušníka Policajného zboru Slovenskej republiky skúške na alkohol a iné návykové látky za účelom kontroly dodržiavania zákazu požívať alkoholické nápoje a iné návykové látky.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) a § 74 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanej u k l a d á ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

II.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný G. A.

o d s u d z u j e

podľa § 171 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody z a r a d u j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) a § 74 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanej u k l a d á ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

III.

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 12. mája 2025, sp. zn. 1T/35/2024 bola obžalovaná 1/A. B. uznaná za vinnú zo spáchania zločinu neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 2, ods. 4 písm. b) Tr. zák. v spojení s § 135d) písm. b) Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 40/2024 Z. z. na tom skutkovom základe, že „na rôznych nezistených miestach v bližšie nezistenú dobu a od doposiaľ neustálených osôb si zadovážovala v nezistených množstvách omamnú látku - metamfetamín (tzv. pervitín), ktorú bez legislatívou predpokladaného povolenia (MZ SR) prechovávala za účelom ďalšej distribúcie a to aj v mieste jej bydliska na adrese I., F. D. XXX/XX, F. H. D. XX od presne nezistenej doby až do dňa 16. októbra 2023 do 22:10 hodiny mala pri sebe (v kabelke) jeden kus plastové vrečko s obsahom kryštalickej látky bielej farby, identifikovanej ako 2,301 gramov metamfetamínu (tzv. pervitínu), obsahujúce 1710 mg absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje minimálne 43 (štyridsaťtri) jednotlivých dávok drogy, každá s obsahom minimálne 10 mg absolútneho metamfetamínu vo forme bázy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa a taktiež aj tri kusy papierových vreciek s obsahom kryštalickej látky bielej farby, identifikovanej ako metamfetamín s hmotnosťou 2,628 gramov, obsahujúce 1942 mg absolútneho metamfetamínu, čo predstavuje minimálne 49 (štyridsaťdeväť) jednotlivých dávok drogy, každá s obsahom minimálne 10 mg absolútneho metamfetamínu vo forme bázy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, na rôznych nezistených miestach v bližšie nezistenú dobu a od doposiaľ neustálených osôb si zadovážovala v nezistených množstvách omamnú látku - metamfetamín (tzv. pervitín), ktorú bez legislatívou predpokladaného povolenia (MZ SR) prechovávala za účelom ďalšej distribúcie a to aj v mieste jej bydliska na adrese I., F. D. XXX/XX, F. H. D. XX od presne nezistenej doby až do dňa 17. októbra 2023 do 01:55 hodiny, kedy mala pri sebe (v kabelke) jeden kus plastové vrečko s tlakovým uzáverom o rozmere 10 x 17 centimetrov obsahujúce 1,875 gramov metamfetamínu s priemernou koncentráciou 76,1 percenta hmotnostných, jeden kus kartónový papier bielej farby veľkosti A4 s obsahom 6,204 gramov metamfetamínu s priemernou koncentráciou 75,8 percenta hmotnostných, jeden kus plastové vrečko s tlakovým uzáverom o rozmere 4 x 8 centimetrov obsahujúce 1,026 gramov metamfetamínu s priemernou koncentráciou 76,1 percenta hmotnostných, jeden kus plastové vrečko s tlakovým uzáverom o rozmere 8 x 12 centimetrov a v ňom papierovú skladačku bielej farby o rozmere 8 x 8 centimetrov, obsahujúce 0,623 gramov metamfetamínu s priemernou koncentráciou 76,3 percenta hmotnostných, ktoré látky predstavujú v súhrne minimálne 186 bežných jednorázových dávok drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa“.

Za to obžalovaná bola odsúdená podľa § 171 ods. 4 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmienečne, na výkon ktorého bola podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradená do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zák. bolo obžalovanej uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Zároveň obžalovaná A. B. bola podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodená spod obžaloby Okresného prokurátora v Prievidzi, č.k. 2Pv 37/2023-3307-125 pre zločin neoprávnenej výroby a obchodovania

s omamnou alebo psychotropnou látkou podľa § 173 ods.1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. v znení zákona č. 40/2024 Z. z., na tom skutkovom základe, že „za obdobie od mesiaca november 2022 do dňa 16. októbra 2023 do 22:10 hodiny v okrese Prievidza, v presne nezistených dňoch počas tohto obdobia, celkovo asi 30-krát, s frekvenciou 3 - 4-krát do týždňa, ale nepravidelne poskytovala metamfetamín (pervitín), či už zadarmo, teda za rôzne služby ako upratovanie bytu alebo aj za peniaze, väčšinou za 20 - 30 eur, maximálne za 50 eur, vždy v množstvách okolo 5 - 10 dávok, teda tzv. pol kubík až jeden kubík (1 - 2 gramy) osobe K. L., pričom metamfetamín patrí do II. skupiny omamných a psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok v zmysle Zákona číslo 139/1998 Z.z. O omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov“, pretože nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná.

Obžalovaný 2/ G. A. bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. v spojení s § 135d) písm. a) Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 40/2024 Z. z. na tom skutkovom základe, že „od presne nezisteného času, na presne nezistených miestach v okrese Prievidza u seba neoprávnene prechovával do dňa 17. októbra 2023 do 03:10 hodiny jeden kus papierovej skladačky s obsahom kryštalickej látky, ktorá vec mu bola odňatá vyšetrovateľom PZ pri vykonávaní osobnej prehliadky na Okresnom riaditeľstve PZ v Prievidzi, pričom v predmetnej papierovej skladačke sa nachádzala látka identifikovaná ako metamfetamín o hmotnosti 0,313 gramov, obsahujúce 229 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá najmenej šiestim jednotlivým dávkam drogy, pričom každá dávka obsahuje minimálne 10 mg absolútneho metamfetamínu vo forme bázy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa a metamfetamín je zaradený do II. skupiny psychotropných a omamných látok v zmysle Zákona číslo 139/1998 Z.z. O omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch a nedisponoval legislatívou predpokladaným povolením (MZ SR) na akúkoľvek manipuláciu s takouto látkou“

Obžalovaný bol odsúdený podľa § 171 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zák. bolo obžalovanému uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Zároveň obžalovaný G. A. bol podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby Okresného prokurátora v Prievidzi, č.k. 2Pv 37/2023-3307-125 pre zločin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou alebo psychotropnou látkou podľa § 173 ods.1, ods. 3 písm. a), písm. c) Tr. zák. v znení zákona č. 40/2024 Z. z., na tom skutkovom základe, že „v bližšie nezistený deň v mesiaci august roku 2023, po predchádzajúcej telefonickej dohode prostredníctvom aplikácie messenger, cez konto „josef matejovic“, kde sa dohodol s osobou M. A. na konkrétnom mieste, čase a množstve predaja drogy pervitín sa následne stretli na parkovisku pred OD OBI v Prievidzi, kde prišiel obžalovaný na vozidle Volkswagen Golf s prievidskou poznávacou značkou, kde M. A. predal za sumu 70 eur presne nezistené množstvo, pravdepodobne 1 (jeden) kubík (cca 10 dávok) metamfetamínu (pervitínu) v papierovej skladačke a metamfetamín je zaradený v zmysle Zákona číslo 139/1998 Z.z. O omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných a omamných látok a nedisponoval legislatívou predpokladaným povolením (MZ SR) na akúkoľvek manipuláciu s takouto látkou, v bližšie nezistený deň v mesiaci január 2023, po predchádzajúcej dohode prostredníctvom SMS správ s osobou A. A., ktorý ho ako prvý kontaktoval a slangovo mu napísal „či vie poradiť, pomôcť“, čo v kruhu užívateľov drog znamenalo, či má niečo na predaj, následne sa cez ďalšie SMS správy dohodli na mieste, čase a množstve predaja drogy, pričom podľa dohody sa stretli v Obci Lehota pod Vtáčnikom, kde prišiel obžalovaný za A. A. na osobnom motorovom vozidle značky Volkswagen Golf čiernej farby, ktoré obžalovaný používal, sadol si na zadné sedačky, následne s vozidlom prešli k časti Lehoty pod Vtáčnikom, kde je situované miestne kamenárstvo, kde A. A. predal za sumu 20 eur alebo 30 eur bližšie nezistené množstvo metamfetamínu (pervitínu) v papierovej skladačke, po užití ktorého mal pocit nabudenia a energie, pričom následne si A. A. po predchádzajúcich telefonických dohodách, prípadne SMS dohodách alebo dohodách cez messenger obdobným spôsobom kupoval od obžalovaného, resp. obžalovaný mu takto predával pervitín 2 - 3-krát týždenne a to až do mesiaca august 2023 do 16. augusta 2023, kedy bol A. A. vzatý do vyšetrovacej väzby v inej veci, kedy mu počas telefonického hovoru povedal len „či sa dá“, následne sa podľa dohody stretli za Prievidzou na ceste I/50 v smere na Handlovú, na parkovisku na tzv. banskej ceste, kde za A. A. prišiel obžalovaný opäť na svojom vozidle Volkswagen Golf čiernej farby, ktoré používal a cez okno mu podal nezistené množstvo metamfetamínu (pervitínu) v papierovej skladačke, za čo mu zaplatil bližšie

nezistenú sumu, kedy z miesta odišiel a po užití mal pocit nabudenia a energie a takéhoto konania sa dopustil aj napriek tomu, že už bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T 121/2013 zo dňa 13. augusta 2013, právoplatným v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23To 99/2013 zo dňa 17. októbra 2013 uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu podľa § 172 ods.1 písm. c), d), ods.2 písm. b), c), d) Trestného zákona (účinného do 30.04.2022) a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) rokov, ktorý vykonal dňa 26. februára 2022“, pretože nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu zahlásil prokurátor odvolanie ihneď po vyhlásení rozsudku do zápisnice o hlavnom pojednávaní v neprospech oboch obžalovaných čo do výroku o ich oslobodení spod obžaloby a taktiež voči výrokom treste.

Prokurátor dodatočne odôvodnil podané odvolanie s poukazom na výrovkovú časť napadnutého rozsudku a ďalej uviedol nasledovné:

„Vyššie zhrnutý právny názor, vyslovený v napadnutom rozsudku, pracuje dokonca už aj s nezákonnosťou uznesenia o vznesení obvinenia (údajný rozpor s § 206 ods. 3 Tr. por.). V tomto smere ale poukazujem na to, že aj pre vyššie uvedené skutky boli obaja obžalovaní vo väzbe a k zákonnosti vznesenia obvinenia aj pre tieto skutky, ako aj k zákonnosti vedenia trestného stíhania, sa vyjadrovali (ako k materiálnej podmienke väzby) aj ďalšie senáty Krajského súdu v Trenčíne, ktoré ale konštatovali presný opak toho, čo aktuálne prezentuje súd I. st. v teraz napadnutom rozsudku (viazaný právnym názorom odvolacieho súdu – iného senátu toho istého Krajského súdu v Trenčíne). Konkrétne poukazujem na Uznesenia senátov Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23Tos 51/2024-559 z 23.04.2024, sp. zn. 2Tos 65/2024 z 06.06.2024, sp. zn. 2Tos 95/2024-658 z 24.07.2024.

Ak by bol všeobecne prijatý právny názor aktuálneho rozsudku I. stupňa (ktorý bol viazaný právnym názorom odvolacieho súdu), išlo by o nebezpečný precedens, keďže na odsúdenie (resp. na „zákonnú“ formuláciu skutkovej vety) by sa vyžadovalo buď pristihnutie pri odovzdávke drogy (od dealera ku konzumentovi) alebo taká kvalita výpovede konzumenta o jednotlivých odovzdávkach, ktorý by si bol schopný zapamätať každú konkrétnu odovzdávku drogy – presné časy, presné miesta a presné konkrétne množstvá drogy, inými slovami (ad absurdum) mal by si viesť zápisník s týmito údajmi. Toto je ale u konzumenta drog nereálne očakávať, takúto „chirurgickú kvalitu“ usvedčujúcej výpovede. Existuje množstvo odsudzujúcich rozsudkov – súdov rôzneho stupňa, kde za podobne formulované skutky (čiastkové útoky jedného pokračovacieho trestného činu) došlo k odsúdeniu páchatel'a/ov drog, prípadne inej trestnej činnosti, pretože bližšie a konkrétnejšie sa dané čiastkové útoky zistiť a formulovať jednoducho nedali, z objektívnych dôvodov, ale hodnotnosť výpovede svedka o spôsobe spáchania skutku bola vyhodnotená ako vysoká. Preto primárne mala byť hodnotená vierohodnosť výpovede konzumenta, ktorý usvedčuje dealera, a to komplexne. Práve absolútne presné pamätanie si všetkých čiastkových útokov by mohlo svedčiť pre pripravenosť takéhoto svedka a paradoxne vzbudzovať pochybnosti o jeho vierohodnosti.

Naviac, ak by aj prokurátor daný právny názor o nedostatku skutkovej vety prijal, tak potom jedine vo vzťahu ku skutkovej vete u obžalovanej B. (bod 1b) obžaloby), pretože skutková veta u obžalovaného A. (bod 3 obžaloby) zahŕňa okrem údajných „nepreskúmateľných čiastkových útokov“ aj veľmi konkrétne miesta, časy a spôsoby dealovania drog bratom A., ktoré už sami – osebe (aj po vynechaní tých častí skutkovej vety, ktoré súd považuje za nepreskúmateľné) postačujú na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti za dealovanie drog a bez pochybností spĺňajú parametre vyžadované § 163 ods. 3 Tr. por. a § 206 ods. 3 Tr. por.. Súd ich však vôbec neseletoval a neskúmal, pritom prokurátor to v záverečnej reči navrhoval. V daných častiach nemožno ani len teoreticky uvažovať o porušení § 206 ods. 3 Tr. por. resp. § 163 ods. 3 Tr. por.

Okrem vyššie uvedeného v aktuálnom rozsudku súd I. stupňa v odôvodnení uvádza, že obaja bratia A. na hlavnom pojednávaní popreli svoje výpovede z prípravného konania. To ale vôbec nie je pravda a nie je to v súlade s realitou, pretože jeden z bratov A., konkrétne M. A. usvedčil na hlavnom pojednávaní pred súdom „priamo do očí“ obžalovaného A. z toho, že mu pervitín predával. O uvedenom svedčí nahrávka z hlavného pojednávania.

Keďže primárnym dôvodom oslobodzujúcich výrokov u oboch obžalovaných malo byť v aktuálnom rozsudku I. st. „procesné pochybenie“, týkajúce sa nedostatkov vo formulácii skutkových viet, súd sa v napadnutom rozsudku komplexne nevysporiadal s výpoveďami svedkov, ich zmenami a ich vierohodnosťou, preto v tomto smere vnímam a považujem rozsudok I. stupňa za nepreskúmateľný a nezákonný, najmä vo vzťahu k obžalovanému G. A., ktorého skutková veta obsahovala dostatočne konkrétne miesta, časy a spôsoby dealovania drog bratom A..

Navrhujem, aby senát Krajského súdu v Trenčíne Rozsudok samosudcu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 1T 35/2024-796 zo dňa 12.05.2025 podľa § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil v časti oslobodzujúcich výrokov a celý výrok o treste a vec vrátil I. stupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.“

Obžalovaní A. B. a G. A. ihneď po vyhlásení podali prostredníctvom svojich obhajcov odvolanie do výrokov o treste a obžalovaná aj do výroku o ochrannom liečení.

Obžalovaná 1/ v písomných dôvodov podaného odvolania prostredníctvom obhajcu, ktorý uviedol nasledovné:

„Kým dňa 01.10.2024 videl samosudca dôvody k ukladaniu trestu na spodnej hranici trestnej sadzby argumentujúc, že vyhodnocuje všetky okolnosti a skutočnosti majúce význam pre rozhodnutie o treste a sám uviedol, že vzhľadom na osobu obžalovanej, doterajší spôsob života, okolnosti prípadu je úhrnný nepodmienečný trest 7 rokov čo je v samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby (strana 15 rozsudok zo dňa 1.10.2024) tak dňa 12.5.2025 po tom, ako som bola odsúdená už iba za jeden skutok a neukladal sa mi trest úhrnný a priznala som sa, už je postup súdu iný a ukladá mi trest v prvej polovici trestnej sadzby (strana 14 rozsudku zo dňa 12.5.2025).

Takýto postup súdu sa javí ako zmätočný, ak som bola odsúdená nie za dva skutky, ale jeden a zároveň za skutok, ku ktorému som sa priznávala. Navyiac sa na hlavnom pojednávaní po vrátení veci neuskutočnilo nič. čo by mohlo prvý názor samosudcu zmeniť tak, aby zaujal iný postoj taký, ktorý je pre mňa nepriaznivejší.

Na dôvod, pre ktorý som nemohla urobiť vyhlásenie o vine po podaní obžaloby som poukazovala počas celého konania.

Už po prijatí obžaloby súdom som namietala procesný postup súdu a dozorujúceho prokurátora ako aj obžalobu a jej znenie samotné.

Uvádza som, že súd bol povinný preskúmať obžalobu podľa jej obsahu a obsahu spisu a navrhovala som odmietnutie obžaloby.

V rámci podanej obžaloby sme boli dve obžalované osoby, ktoré sme nekonali v spolupáchateľstve a každý skutok bol vymedzený samostatne, bez akejkoľvek súvislosti. Nie je zrejmé, prečo neboli vedené dve samostatné trestné konania a neboli následne podávané dve samostatné obžaloby.

Namietala som nejasné a neurčité znenie obžaloby, ktoré malo za následok, že som bola z pod jedného skutku obžaloby nakoniec aj oslobodená.

Každopádne mi nebola daná možnosť spraviť vyhlásenie o vine z dôvodu ako bolo podaná obžaloba a ako bola odôvodnená.

Opätovne musím konštatovať, že je rozsudok a aj postup súdu, akým bolo konanie vedené a aj odôvodnenie druhého rozsudku zjavne arbitrárny. Je pravda, že som bola v minulosti odsúdená.

Prvýkrát v roku 2015 a hľadá sa na mňa, ako by som nebola odsúdená.

Druhýkrát v roku 2015. Po prepustení osvedčená.

Tretíkrát v roku 2019, trest povinnej práce a hľadá sa na mňa ako by som nebola. Štvrtýkrát v roku 2019, trest nepodmienečný 4 mesiace vykonané 29.9.2019.

Súd na strane 13. rozsudku uvádza, že nezistil u mňa obžalovanej poľahčujúce okolnosti a v rámci ústneho odôvodnenia odznelo, že obžalovaná som skutok neľutovala. V rámci písomného odôvodnenia absentuje, prečo mi nebola priznaná poľahčujúca okolnosť, ak som po prečítaní obžaloby uviedla, že sa cítim byť vinnou zo skutku, z ktorého som nakoniec aj bola uznaná vinnou.

Po prednese obžaloby HP 15.7.2024 som nespravila ani jedno z vyhlásení a uviedla som „cítim sa byť vinná za držbu v ostatnom som nevinná.“

Záznam z hlavného pojednávania dňa 11.9.2024 v čase 37.25-37.38 je rovnako zachytené, že sa priznávam a skutok ľutujem. Toto je uvedené aj v zápisnici z hlavného pojednávania strana dva dole vyjadrenie obhajcu JUDr. L. po zmene a modifikácii skutkovej vety.

Rovnaké vyjadrenie odznelo aj v rámci záverečných návrhov.

Nie je z rozsudku a jeho písomného odôvodnenia jasné, prečo sa prvostupňový súd domnieva, že som sa nepriznala a z čoho usudzuje, že som skutok aj neofutovala, ak v inej časti odôvodnenia uvádza inak. Nikdy som nepopierala držbu omamných látok, teda skutok, za ktorý som bola aj uznaná vinnou.

V tejto konkrétnej veci sa ani nevykonávali na hlavnom pojednávaní žiadne dokazovania, keďže o vydaní vecí nebolo pochybností.

Postup prvostupňového súdu, kedy pri prvom rozhodovaní videl dôvody na ukladanie trestu na dolnej hranici trestnej sadzby ale po pol roku už nie, ak som odsudzovaná už za jeden trestný čin je postupom nezákonným. Rozhodnutie súdu má byť predvídateľné a nie je postup zákonný uložiť najprv trest a následne tento odôvodňovať tak, aby sa tento javil primeraný, no už v rozpore s názorom predchádzajúcim, ktorý nikto odvolaním nenapádal. Ani odvolací súd nevidel v postupe súdu, kedy mne ukladal trest na samej dolnej hranici trestnej sadzby, ako postup nezákonný, neprimeraný. Napriek tomu, že takýto postup nebolo súdu prvého stupňa vytykáno a odvolací súd sa mu nevenoval, pri opakovanom rozhodnutí prvostupňový súd v podstate prítvrdil pri ukladaní trestu samotného.

V odôvodnení samotnom chýba zdôvodnenie takéhoto postupu súdu. a teda je rozhodnutie v tejto časti nepreskúmateľné.

Zároveň je zvláštne, že sa na strane 9. rozsudku uvádza, že som sa doznala ku skutku, aby následne bolo uvedené, že mi nebola priznaná žiadna poľahčujúca okolnosť. Aj na strane 10. sa uvádza, že som usvedčovaná aj svojou vlastnou výpoveďou.

Domnievam sa, že trest nepodmienečný 3 roky je trestom neprimeraným s ohľadom na môj postoj, priznanie sa, oľutovanie a bolo možné tento znižovať a zároveň ukladať trest s podmienečným odkladom. Z vyššie uvedených dôvodov navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne po zvážení všetkých faktov a argumentácie zrušil napadnutý rozsudok v časti výroku o uloženom treste, priznal mi poľahčujúce okolnosti nakoľko som sa priznala k spáchaniu trestného činu a trestný čin som úprimne oľutovala a zároveň som napomáhala pri objasňovaní trestnej činnosti tým, že som sama dobrovoľne vydala metamfetamín a teda som napomáhala pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Mojím postojom samotným sa dosiahol stav, kedy nebolo potrebné vykonanie rozsiahleho dokazovania. Z uvedeného dôvodu navrhujem uložiť mi trest vo výmere dva roky s podmienečným odkladom výkonu trestu na 3 roky.

Odvolanie okresnej prokuratúry v časti oslobodzujúceho rozsudku navrhujem ako nedôvodné zamietnuť. Nakoľko nie som užívateľom návykových látok od môjho prepustenia z väzby, navrhujem uloženie ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou. Znalecký posudok A. N. má 16 mesiacov a vychádzal zo stavu, kedy som bola užívateľkou pervitínu. teda je tento posudok po tak dlhej dobe neaktuálny a bolo potrebné vyhotoviť dodatok s ohľadom na veľký odstup času.“

Obžalovaný G. A. v písomných dôvodoch podaného odvolania prostredníctvom obhajcu uviedol nasledovné:

„Prvostupňový súd uznal obžalovaného za vinného zo skutku uvedeného v rozsudku, pričom týmto skutkom sa dopustil prečinu neoprávneného prechovávaného omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona v spojení s § 135d) písm. a) Trestného zákona v platnom znení.

Obžalovaný sa k tomuto skutku na hlavnom pojednávaní priznal, ale je pravdou, že tento čin neofutoval. Obhajoba, ale poukazuje na podstatnú skutočnosť, že obžalovaný sa ku skutku priznal, pričom z tejto skutočnosti je možné vyvodiť záver, že týmto uľahčil súdu dokazovanie o čom svedčí aj samotné odôvodnenie súdu, ktorý sa na tzv. „doznanie“ sám odvoláva.

V zmysle spáchaného skutku a jeho právnej kvalifikácie obžalovanému hrozil trest vo výmere 6 mesiacov až tri roky. Na obžalovaného sa hľadí ako keby bol jedenkrát súdne trestaný. Okrem uvedeného odsúdenia spáchal iba priestupky.

Súd odôvodnenie výšky trestu zhrnul do strohého hodnotenia, pričom sa odvolával na tú skutočnosť, že obžalovaný:

„obžalovaný je neustále odsudzovaný za trestnú činnosť v súvislosti s drogovou trestnou činnosťou a ....“

Obhajobe nie je zrejmé o aké odsúdenie sa má resp. malo jednáť, nakoľko obžalovaný ako sme uviedli má síce tri odsúdenia, ale pri prvých dvoch sa na neho hľadí ako keby nebol odsúdený a zároveň prvé je z roku 2002 t.j. 23 rokov spätne a druhé z roku 2005 t.j. 20 rokov spätne a na tomto základe by podľa obhajoby nemal ukladať trest na samej hornej hranici.

Z dôvodu, že tak ako sme už uviedli vyššie obžalovaný sa priznal k spáchaniu skutku bol z pohľadu obhajoby predpoklad, že súd uloží trest na samej spodnej hranici, keďže sa na obžalovaného hľadí ako keby bol v minulosti len jedenkrát odsúdený. Súd, ale vzhľadom také prirážajúce okolnosti na základe, ktorých mu uložil trest na samej hornej hranici, pričom podľa obhajoby tento trest je neprimeraný a zároveň aj nedostatočne odôvodnený.

Podľa právneho názoru obhajoby u obžalovaného nie sú splnené ani podmienky na uloženie trestu v strednej hranici zákonného rozpätia trestnej sadzby a preto obhajoba žiada, aby obžalovanému bol uložený trest a spodnej hranici trestnej sadzby s tým, že keďže obžalovaný bol vo väzbe približne 14 mesiacov, tak trest v takejto výmere by bol pre obžalovaného ako aj spoločnosť spravodlivý.“

Na verejnom zasadnutí, konanom o podaných odvolaniach, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol rozhodnúť v zmysle písomne podaného odvolania a jeho dôvodov. Obžalovaná A. B. a jej obhajca zotrvali na písomných dôvodoch odvolania a odvolanie prokurátora navrhli zamietnuť. Obžalovaná dodala, že v súčasnosti vedie riadny život, čaká dieťa a spravila si vodičské oprávnenie, a z týchto dôvodov chce aby jej bol uložený trest s podmieneným odkladom jeho výkonu. Obžalovaný G. A. a jeho obhajca navrhli odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. zamietnuť ako nedôvodné. Obžalovaný dodal, že v súčasnosti je zamestnaný vo firme svojej sestry a vedie riadny život, a z týchto dôvodov aj on chce, aby mu bol uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní prokurátora a obžalovaných podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaných odvolaní prokurátora a obžalovaných podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaných A. B. a G. A. je dôvodné a naopak, odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Na základe preskúmania správnosti samotného odvolaním prokurátora napadnutého rozsudku okresného súdu o čiastočnom oslobodení obžalovaných spod obžaloby sa senát odvolacieho súdu nestotožnil s dôvodnosťou argumentácie prokurátora, uvedenej v dôvodoch podaného odvolania.

Pokiaľ ide o posúdenie správnosti a zákonnosti samotných napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, z odvolania prokurátora a z vyššie citovaného obsahu jeho písomných dôvodov vyplýva, že prokurátor namieta správnosť záverov okresného súdu o nejasnosti a neurčitosti stíhaných skutkov obžalovaných vo vzťahu k predaju metamfetamínu a tiež namieta nejasnosť a nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku okresného súdu, ktorý sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami významnými pre rozhodnutie. Prokurátor namieta aj správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, na základe ktorého hodnotenia dôkazov okresný súd dospel k záveru o nepreukázaní spáchania skutku a to aj vo vzťahu k obchodovaniu s návykovou látkou metamfetamínom vo vzťahu k svedkovi M. A., ktorý mal obžalovaného A. usvedčovať zo spáchania trestnej činnosti výpoveďou na hlavnom pojednávaní. Prokurátor teda okrem iného namieta nesprávnu aplikáciu § 2 ods. 12 Tr. por. okresným súdom pri hodnotení vykonaných dôkazov, v ktorom pochybení videl prokurátor podľa dôvodov jeho odvolania aj vadu, zakladajúcu dôvod pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

Odvolací súd úvodom považuje za potrebné poukázať na to, že predmetná vec obžalovaných už bola jedenkrát predmetom prieskumu odvolacím súdom. V súvislosti aj s námietkami prokurátora uvedenými v písomných dôvodoch jeho odvolania pokiaľ ide o jasnosť a určitosť stíhaných skutkov obchodovania s návykovou látkou (predaj metamfetamínu svedkovi L. a svedkom A.), odvolací súd považuje za potrebné poukázať na už vyslovený právny názor v odôvodnení uznesenia odvolacieho súdu v tejto veci v uznesení zo dňa 16.12.2024, sp. zn. 3To/77/2024. Odvolací súd konkrétne k zákonnosti vymedzenia skutkov uviedol aj nasledovné:

„Ako vyplýva z obsahu skutkovej vety výroku pod bodom 1b) napadnutého rozsudku týkajúceho sa obžalovanej A. B., okresný súd dospel k záveru o vine obžalovanej zo spáchania trestného činu na základe nasledovných skutkových zistení:

„za obdobie od mesiaca november 2022 do dňa 16. októbra 2023 do 22:10 hodiny v okrese Prievidza, v presne nezistených dňoch počas tohto obdobia, celkovo asi 30-krát, s frekvenciou 3 - 4-krát do týždňa, ale nepravidelne poskytovala metamfetamín (pervitín), či už zadarmo, teda za rôzne služby ako upratovanie bytu alebo aj za peniaze, väčšinou za 20 - 30 eur, maximálne za 50 eur, vždy v množstvách okolo 5 - 10 dávok, teda tzv. pol kubík až jeden kubík (1 - 2 gramy) osobe K. L., pričom metamfetamín patrí do II. skupiny omamných a psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok v zmysle Zákona číslo 139/1998 Z.z. O omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov.“

Ako vyplýva z obsahu skutkovej vety výroku pod bodom 3) napadnutého rozsudku týkajúceho sa obžalovaného G. A., okresný súd dospel k záveru o vine obžalovaného zo spáchania trestného činu na základe nasledovných skutkových zistení:

„v bližšie nezistený deň v mesiaci august roku 2023, po predchádzajúcej telefonickej dohode prostredníctvom aplikácie messenger, cez konto „josef matejovic“, kde sa dohodol s osobou M. A. na konkrétnom mieste, čase a množstve predaja drogy pervitín sa následne stretli na parkovisku pred OD OBI v Prievidzi, kde prišiel obžalovaný na vozidle Volkswagen Golf s prievidzskou poznávacou značkou, kde M. A. predal za sumu 70 eur presne nezistené množstvo, pravdepodobne 1 (jeden) kubík (cca 10 dávok) metamfetamínu (pervitínu) v papierovej skladačke a metamfetamín je zaradený v zmysle Zákona číslo 139/1998 Z.z. O omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných a omamných látok a nedisponoval legislatívou predpokladaným povolením (MZ SR) na akúkoľvek manipuláciu s takouto látkou,

v bližšie nezistený deň v mesiaci január 2023, po predchádzajúcej dohode prostredníctvom SMS správ s osobou A. A., ktorý ho ako prvý kontaktoval a slangovo mu napísal „či vie poradiť, pomôcť“, čo v kruhu užívateľov drog znamenalo, či má niečo na predaj, následne sa cez ďalšie SMS správy dohodli na mieste, čase a množstve predaja drogy, pričom podľa dohody sa stretli v Obci Lehota pod Vtáčnikom, kde prišiel obžalovaný za A. A. na osobnom motorovom vozidle značky Volkswagen Golf čiernej farby, ktoré obžalovaný používal, sadol si na zadné sedačky, následne s vozidlom prešli k časti Lehoty pod Vtáčnikom, kde je situované miestne kamenárstvo, kde A. A. predal za sumu 20 eur alebo 30 eur bližšie nezistené množstvo metamfetamínu (pervitínu) v papierovej skladačke, po užití ktorého mal pocit nabudenia a energie, pričom následne si A. A. po predchádzajúcich telefonických dohodách, prípadne SMS dohodách alebo dohodách cez messenger obdobným spôsobom kupoval od obžalovaného, resp. obžalovaný mu takto predával pervitín 2 - 3-krát týždenne a to až do mesiaca august 2023 do 16. augusta 2023, kedy bol A. A. vzatý do vyšetrovacej väzby v inej veci, kedy mu počas telefonického hovoru povedal len „či sa dá“, následne sa podľa dohody stretli za Prievidzou na ceste I/50 v smere na Handlovú, na parkovisku na tzv. banskej ceste, kde za A. A. prišiel obžalovaný opäť na svojom vozidle Volkswagen Golf čiernej farby, ktoré používal a cez okno mu podal nezistené množstvo metamfetamínu (pervitínu) v papierovej skladačke, za čo mu zaplatil bližšie nezistenú sumu, kedy z miesta odišiel a po užití mal pocit nabudenia a energie a takéhoto konania sa dopustil aj napriek tomu, že už bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T 121/2013 zo dňa 13. augusta 2013, právoplatným v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23To 99/2013 zo dňa 17. októbra 2013 uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu podľa § 172 ods.1 písm. c), d), ods.2 písm. b), c), d) Trestného zákona (účinného do 30.04.2022) a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) rokov, ktorý vykonal dňa 26. februára 2022.“

Podľa § 163 ods. 3 Tr. por. výrok, ktorým sa obžalovaný uznáva za vinného alebo ktorým sa spod obžaloby oslobodzuje, musí presne označovať trestný čin, ktorého sa výrok týka, a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením právnej kvalifikácie, ale aj uvedením miesta, času a spôsobu spáchania, prípadne aj s uvedením iných skutočností potrebných na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným, ako aj uvedením všetkých zákonných znakov vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu.

Podľa § 206 ods. 3 Tr. por. uznesenie o vznesení obvinenia musí obsahovať označenie osoby, voči ktorej sa vznáša obvinenie, opis skutku s uvedením miesta, času, prípadne iných okolností, za ktorých k nemu

došlo tak, aby skutok nemohol byť zamenený s iným skutkom, zákonného pomenovania trestného činu, o ktorý v tomto skutku ide, a to aj s uvedením príslušného ustanovenia Trestného zákona a skutočností, ktoré odôvodňujú vznesenie obvinenia.

Podľa § 234 ods. 2 Tr. por. obžaloba sa môže podať len pre skutok, pre ktorý sa vznieslo obvinenie.

Podľa § 235 písm. c) Tr. por. obžaloba musí obsahovať obžalobný návrh, v ktorom musí byť označený skutok, pre ktorý je obvinený stíhaný, s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, prípadne s uvedením iných skutočností, ak ich treba na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným a aby bolo odôvodnené použitie určitej trestnej sadzby; ďalej sa uvedie právna kvalifikácia skutku s uvedením zákonného pomenovania trestného činu, o ktorý v tomto skutku ide, aj príslušné ustanovenie Trestného zákona a všetky zákonné znaky vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu.

Ako vyplýva z citovaných ustanovení, Trestný poriadok kladie v každom štádiu trestného stíhania dôraz na riadnu identifikáciu skutku, ktorá vylučuje, aby mohol byť zamenený s iným skutkom.

V súvislosti s pojmom „skutok“, odvolací súd považuje za nutné poukázať na to, že podľa ustálenej súdnej praxe "skutok" je pojmom trestného práva procesného. Treba pritom rozlišovať medzi "skutkom" a "trestným činom". Skutok v procesnom význame vyjadruje udalosť vo vonkajšom svete vyvolanú človekom. Podstata „skutku“ spočíva v konaní páchatel'a a v následku, spôsobenom týmto konaním, ktoré konanie a následok sú relevantné z hľadiska Trestného zákona.

Zo skutkovej vety výroku o vine napadnutého rozsudku pod bodom 1b) vyplýva, že obsahuje viaceré konania, ktorých sa mala dopustiť obžalovaná B., ktoré boli okresným súdom právne posúdené ako jeden trestný čin. Hoci to vo výroku napadnutého rozsudku nie je výslovne uvedené, tieto viaceré konania obžalovanej mal správne okresný súd posúdiť ako pokračovací trestný čin podľa § 122 ods. 10 Tr. por.

S poukazom na ustanovenie § 122 ods. 10 Tr. zák. a najmä ustanovenie § 10 ods. 15 Tr. por., podľa ktorého skutkom sa rozumie aj čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, ak nie je výslovne ustanovené inak, je nevyhnutné každý jednotlivý čiastkový útok (skutok v procesnom význame) pokračovacieho trestného činu v skutkovej vete výrokovvej časti rozsudku, ktorým sa obžalovaný uznáva za vinného, opísať spôsobom ustanoveným v § 163 ods. 3 Tr. por.

Z obsahu skutkovej vety vo vzťahu k obžalovanej B. pod bodom 1b) vyplýva, že okresný súd v prvej časti skutkovej vety v časovom intervale (od mesiaca november 2022 do 16. októbra 2023) vymedzil viaceré konania obžalovanej bez konkrétnej identifikácie jednotlivých čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu (miesto, čas a iné identifikačné okolnosti jednotlivých procesných skutkov v zmysle § 10 ods. 15 Tr. por.) v rozpore s ustanovením § 163 ods. 3 Tr. por. Napadnutý rozsudok tak v tejto časti vôbec neuvádza konkrétne okolnosti jednotlivých skutkov - čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu. Tento nedostatok vykazuje znaky rozporu s ustanovením § 163 ods. 3 Tr. por., pretože každé jednotlivé poskytnutie drogy inému je v zmysle § 10 ods. 15 Tr. por. „skutkom“ (čiastkovým útokom pokračovacieho trestného činu podľa § 122 ods. 10 Tr. zák.), ktorý skutok musí byť vo výroku rozsudku, ktorým sa obžalovaný uznáva vinným opísaný tak, aby nemohol byť zamenený s iným „skutkom“ (iným čiastkovým útokom pokračovacieho trestného činu). Uvedená skutková veta v bode 1b) neobsahuje presnú identifikáciu ani jedného čiastkového útoku pokračovacieho trestného činu.

Odvolací súd k tomu ďalej uvádza, že vymedzenie každého čiastkového útoku pokračovacieho trestného činu v prípravnom konaní v súlade s ustanovením § 206 ods. 3 Tr. por. a neskôr v obžalobe v zmysle ustanovenia § 235 písm. c) Tr. por. a napokon vo výroku o vine v zmysle § 163 ods. 3 Tr. por. má svoj význam aj z pohľadu možnosti obžalovaného účinným spôsobom uplatňovať svoje právo na obhajobu, teda právo brániť sa voči obvineniu, čomu zodpovedá aj jeho právo vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu. Za tým účelom môže uvádzať okolnosti, navrhovať, predkladať a obstarávať dôkazy slúžiace na jeho obhajobu, vrátane predkladať aliby vo vzťahu k jednotlivým skutkom. Podľa názoru odvolacieho súdu nejasná a neurčitá identifikácia skutkov (čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu), ako tomu je v prejednávanej veci, neumožňuje obžalovanému účinne sa brániť voči obvineniu.

Podľa názoru odvolacieho súdu vymedzeniu skutku v súlade s ustanovením § 163 ods. 3 Tr. por., ktoré ustanovenie vyžaduje presnú identifikáciu skutku, nikdy nemôže zodpovedať vo výroku o vine

okresným súdom použité slovné vyjadrenie, ktoré už podľa svojho základného gramatického výkladu vyjadruje určitú mieru nejednoznačnosti a tým spochybňuje určitosť a presnosť identifikácie skutku, ako je tomu v bode 1b) výroku o vine „asi“ 30-krát, „okolo“ 5 – 10 dávok, „väčšinou za“ 20 – 30 Eur, maximálne za 50 Eur, „za rôzne služby ako upratovanie bytu alebo aj za peniaze“, „v presne nezistených dňoch od mesiaca november 2022 do 16. októbra 2023“. Napokon zákonnému vymedzeniu miesta spáchania skutku nemôže zodpovedať v prípade predaja psychotropných látok len uvedenie „v okrese Prievidza“. Rozlohu okresu Prievidza, ktorá je vo výmere 959,77 km² (podľa informácií z internetu), podľa názoru odvolacieho súdu nemožno chápať ako dostatočne konkrétne miesto spáchania skutku predaja psychotropnej látky v zmysle § 163 ods. 3 Tr. por.

Vyššie uvedená argumentácia odvolacieho súdu sa vzťahuje aj na bod 3) skutkovej vety napadnutého rozsudku vo vzťahu k obžalovanému A.. Formulácia tejto časti skutkovej vety, podľa ktorej „pričom následne si A. A. po predchádzajúcich telefonických dohodách, prípadne SMS dohodách alebo dohodách cez messenger obdobným spôsobom kupoval od obžalovaného, resp. obžalovaný mu takto predával pervitín 2 - 3krát týždenne a to až do mesiaca august 2023 do 16. augusta 2023 (od januára 2023), kedy bol A. A. vzatý do vyšetrovacej väzby v inej veci, kedy mu počas telefonického hovoru povedal len „či sa dá“, následne sa podľa dohody stretli za Prievidzou na ceste I/50 v smere na Handlovú, na parkovisku na tzv. banskej ceste, kde za A. A. prišiel obžalovaný opäť na svojom vozidle Volkswagen Golf čiernej farby, ktoré používal a cez okno mu podal nezistené množstvo metamfetamínu (pervitínu) v papierovej skladačke, za čo mu zaplatil bližšie nezistenú sumu, kedy z miesta odišiel a po užití mal pocit nabadenia a energie“, nezodpovedá ustanoveniu § 163 ods. 3 Tr. por.

S poukazom na to, že zo skutkovej vety výroku napadnutého rozsudku nevyplýva ani počet skutkov, nielo vymedzenie jednotlivých skutkov spôsobom, aby nemohli byť zamenené s inými skutkami, ako to prikazuje ustanovenie § 163 ods. 3 Tr. por., napadnutý rozsudok trpí vadou nepreskúmateľnosti v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.“

Odvolací súd zotrúvajúc na svojom už skôr vyslovenom právnom názore preto nepovažoval za dôvodnú námietku prokurátora, podľa ktorej boli vyššie uvedené skutky vymedzené zákonným spôsobom. Odvolací súd poukazuje aj na čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého nikoho nemožno stíhať inak ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje zákon. Pokiaľ teda zákon vyžaduje, aby každý čiastkový útok pokračovacieho trestného činu bol vymedzený v súlade s § 206 ods. 3, resp. § 235 písm. c) a § 163 ods. 3 Tr. por. (opis skutku s uvedením miesta, času, prípadne iných okolností, za ktorých k nemu došlo tak, aby skutok nemohol byť zamenený s iným skutkom), nemožno hovoriť o prokurátorom uvádzanej „chirurgickej presnosti“, ale o dôslednom plnení zásady stíhania len zo zákonných dôvodov a zákonným spôsobom. Odvolací súd navyše v tejto súvislosti dodáva, že presné vymedzenie každého čiastkového útoku pokračovacieho trestného činu, skutku, má svoj význam aj z hľadiska nezameniteľnosti skutku a to v prípade zistenia ďalšieho skutku (čiastkového útoku pokračovacieho trestného činu), ktorý by bol spáchaný v rovnakom období. Pokiaľ by niektorí zo svedkov začal v budúcnosti tvrdiť, že od obžalovaného (obžalovanej) ešte navyše kúpil v nejaký deň metamfetamín a jednalo by sa o dobu z rovnakého (stíhaného) obdobia, nebolo by možné posúdiť, či už o danom skutku (čiastkovom útoku pokračovacieho trestného činu) bolo právoplatne rozhodnuté alebo nie. Nebolo by potom možné dôsledne aplikovať ani zásadu „ne bis in idem“.

Pokiaľ prokurátor poukazuje v dôvodoch podaného odvolania aj na to, že obžalovaní boli väzobne stíhaní a dôvodnosť ich trestného stíhania potvrdil aj krajský súd v rámci rozhodovania o sťažnosti obžalovaných (predtým obvinených) voči väzbe, odvolací súd k tomu uvádza, že konanie o väzbe je iba čiastkové konanie v rámci trestného stíhania, v rámci ktorého sa nerozhoduje vo veci samej, ale skúmajú sa materiálne podmienky väzby. Napokon odvolací súd poukazuje na to, že v tomto trestnom stíhaní boli obaja obžalovaní čiastočne uznaní za vinných, teda samotná dôvodnosť ich trestného stíhania bola deklarovaná aj súdom v rozhodnutí vo veci samej.

V súvislosti s odvolaním prokurátora namietanou aj správnosťou hodnotenia vykonaných dôkazov zo strany okresného súdu odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich

obstarať súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné. Ak teda súd prvého stupňa postupuje pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., to znamená, že ich hodnotí podľa vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, ako aj v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené úplné skutkové závery, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok ani preto, že by bolo možné na základe hodnotenia vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. dospieť aj k iným do úvahy prichádzajúcim skutkovým výsledkom. V takom prípade by totiž nebolo možné napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa vytknúť žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť aj to, že ani v prípade, ak by skutkový stav vecí nebol podľa názoru odvolacieho súdu správne zistený, pretože súd prvého stupňa by nehodnotil správne dôkazy vykonané vo veci samej, teda v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., môže odvolací súd upozorniť súd prvého stupňa len na to, v ktorých smeroch sa má konanie doplniť, alebo čím sa treba znovu zaoberať, nesmie však udeľovať záväzné pokyny o spôsobe hodnotenia dôkazov.

Podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku, na obsah ktorého týmto odvolací súd s výnimkou uvádzanou nižšie poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel ku skutkovému záveru, podľa ktorého vykonané dôkazy v zmysle § 285 písm. a) Tr. por. aj na základe aplikácie zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“ bez akýchkoľvek pochybností nepreukazujú, že sa stali skutky vo vzťahu k obchodovaniu s návykovými látkami, pre ktoré sú obžalovaní A. B. a G. A. stíhaní.

S poukazom na obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku a na základe preskúmania obsahu spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku s výnimkou uvádzanou nižšie sa riadne vypořiadal so všetkými okolnosťami, významnými pre rozhodnutie a dal riadne odpovede, prečo nedospel k záverom, vyvedenia ktorých sa domáhal prokurátor v dôvodoch svojho odvolania. Odvolací súd musí tiež konštatovať, že argumentácia okresného súdu, o ktorú oprel svoj záver o nepreukázaní skutkov, pre ktoré sú obžalovaní trestne stíhaní, má úplnú oporu v obsahu vykonaného dokazovania, nakoľko dôvody, ktorými odôvodňoval, prečo nedospel k záveru o jednoznačnom a nepochybnom preukázaní spáchania skutkov, majú oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Odvolací súd v tejto súvislosti považuje za potrebné zdôrazniť, že okresný súd v napadnutom rozsudku uviedol len to, že vykonané dôkazy bez akýchkoľvek pochybností nepreukazujú, že by sa tieto skutky stali.

Okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu pri ustáľovaní svojich skutkových záverov postupoval správne, keď dôsledne aplikoval aj zásadu „v pochybnostiach v prospech obvineného“, pretože ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, okresný súd stál v konaní aj pred úlohou posúdiť situáciu tzv. „tvrdenia proti tvrdeniu“ vo vzťahu k obchodovaniu s metamfetamínom. Ako okresný súd správne poukázal, obaja obžalovaní popreli spáchanie predaja metamfetamínu a usvedčovaní mali byť iba tvrdeniami svedkov. Okresný súd tak stál pred úlohou zhodnotiť vierohodnosť dvoch v podstatných bodoch diametrálne odlišných dôkazov, výpovedí (naviac svedok A. A. poprel na hlavnom pojednávaní svoju výpoveď z prípravného konania), potom ani podľa názoru odvolacieho súdu nemohol okresný súd nevierohodnosť jedného z týchto dôkazov odôvodniť len okolnosťami, ktoré svedčia o vierohodnosti druhého dôkazu (viď R 6/1970). V tomto smere odvolací súd dodáva, že priamo po údajnom predaji neboli zaistené žiadne omamné a psychotropné látky, ktoré by podporovali tvrdenie o ich predaji (najmä vo vzťahu k osobitne prokurátorom namietanému svedkovi M. A.). Odvolací súd síce dáva za pravdu prokurátorovi, že okresný súd pochybil, keď v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že obaja svedkovia A. popreli svoje výpovede z prípravného konania, keď v prípade svedka M. A. sa tak nestalo, ako správne uviedol prokurátor, odvolací súd však uvádza v súlade s vyššie uvedeným, že skutok, tak ako je uvádzaný v skutkovej vete podanej obžaloby vo vzťahu k predaju metamfetamínu M. A. nenapĺňa kritéria určitosti, jasnosti a nezameniteľnosti skutku, keď neuvádza konkrétny deň, kedy mal byť skutok spáchaný (nezistený deň v mesiaci august roku 2023, teda výber z 31 možností podľa dní v mesiaci august) a „pracuje s pravdepodobnosťou“ – viď „nezistené množstvo“, „pravdepodobne jeden kubík“.

Odvolačný súd dodáva, že aj v tomto prípade sa navyše jedná o „tvrdenie proti tvrdeniu“, preto rozhodnutie okresného súdu bolo aj v tomto smere v súlade s ustálenou a už vyššie uvedenou súdnou praxou.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd nepovažoval odvolanie prokurátora smerujúce proti časti napadnutého rozsudku o oslobodení obžalovaných spod obžaloby za dôvodné.

Pokiaľ ide o obžalovanými podané odvolania čo do výrokov o trestoch, odvolací súd s obsahu vyššie citovaných dôvodov podaných odvolaní vyvodil, že obžalovaní sa domáhajú zrušenia napadnutého rozsudku vo výrokoch o uložených trestoch podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por., teda z dôvodov neprimeranosti uložených trestov. Obžalovaní konkrétne považovali uložené tresty za neprimerane prísne.

Na základe preskúmania výrokov o uložených trestoch obžalovaným, odvolací súd dospel k záveru, že je daný dôvod pre zrušenie napadnutého rozsudku vo výrokoch o trestoch odňatia slobody a spôsobe ich výkonu vo vzťahu k oboj obžalovaným podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. Odvolací súd zistil, že okresným súdom uložené tresty sú neprimerane prísne.

Odvolačný súd v súvislosti s rozhodovaním o treste poukazuje na to, že je vždy potrebné zohľadniť základné pravidlá pre ukladanie trestu uvádzané v § 34 Trestného zákona. Toto ustanovenie v odseku 1 zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Trest je pritom jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu – rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti – potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa tak uskutočňuje dvoma základnými prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Ďalšou nevyhnutnou zásadou pri ukladaní trestu je aj zásada proporcionálnosti (úmernosti) trestu, z ktorej vyplýva, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určuje aj pohnútku páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Možnosť nápravy páchatel'a konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatel'a má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Podľa § 33a ods. 3 Tr. zák. tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchatel'a menej citeľne, nesmie byť páchatel'ovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citeľnejšie. Páchatel'ovi najmä nesmie byť uložená sankcia spojená s ujmom na osobnej slobode páchatel'a, ak možno účel sankcie dosiahnuť uložením sankcie nespojenej s ujmom na osobnej slobode páchatel'a.

Preskúmaním napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu o trestoch uložených obžalovaným a ich odôvodnenia, odvolací súd dospel k záveru, že okresným súdom uložené tresty nezodpovedajú vyššie uvádzaným základným kritériám pre ukladanie trestov a sú neprimerane prísne.

Pokiaľ ide o obžalovanú A. B., okresný súd nesprávne uviedol, že bola štyrikrát súdne trestaná, keď v prípade dvoch odsúdení sa na obžalovanú hľadí akoby nebola odsúdená. Okresný súd žiadnym spôsobom nezohľadnil ani tú skutočnosť, že obžalovaná sa k spáchaniu prechovávaní návykových látok priznala a tiež nezohľadnil odstup od spáchania predchádzajúcej trestnej činnosti. Okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku vôbec nezaoberal ani možnosťou ukladanie trestu nespojeného s jeho bezprostredným výkonom. V prípade obžalovaného G. A. okresný súd uložil obžalovanému trest na samej hornej hranici trestnej sadzby s poukazom na to, že má byť neustále odsudzovaný za drogovú trestnú činnosť. Okresný súd žiadnym spôsobom nezohľadnil, že prvé dve odsúdenia má obžalovaný zahladené. Tiež okresný súd žiadnym spôsobom nereflektoval na skutkové okolnosti, zo spáchania ktorých uznal obžalovaného za vinného. Odvolací súd navyše poukazuje na to, že v pôvodnom odsudzujúcom rozsudku ukladal okresný súd obžalovaným tresty pri dolnej hranici trestnej sadzby (resp. na samej dolnej hranici), pričom teraz ukladal trest v prípade obžalovanej takmer v strede trestnej sadzby a v prípade obžalovaného na samej hornej hranici trestnej sadzby, pričom teraz im ukladal tresty za trestnú činnosť, k spáchaniu ktorej sa priznávali. Z uvedených dôvodov odvolací súd zistil u oboch obžalovaných dôvod pre zrušenie napadnutého rozsudku vo výrokoch o uložených trestoch, spôsobe ich výkonu a následne aj ochranných liečeniach a preto po ich zrušení sám obžalovaným uložil primerané tresty.

Pri rozhodovaní o treste v kontexte vyššie uvádzaných zásad pre ukladanie trestov odvolací súd dospel k záveru, že v prípade obžalovanej A. B. s poukazom na odstup času od spáchania predchádzajúcej trestnej činnosti (rok 2018, 2019), viac ako rok trvajúci výkon väzby, ktorá síce nie je trestom, avšak jej nemožno uprieť určitý výchovný účel, ako aj s poukazom na aktuálny stav obžalovanej, ktorá čaká dieťa, priznaní sa obžalovanej k spáchaniu trestnej činnosti prechovávaní omamných a psychotropných látok, pri súčasnom nezistení nových poznatkov o negatívnom správaní sa obžalovanej, odvolací súd dospel k záveru, že účel trestu, uvedený v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák. a § 33a ods. 3 Tr. zák. spĺňa u obžalovanej aj trest odňatia slobody uložený podľa § 171 ods. 4 Tr. zák. v dolnej polovici trestnej sadzby vo výmere 2 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu s probačným dohľadom a skúšobnou dobou 3 roky. Obžalovaná bude navyše kontrolovaná vo vzťahu k užívaniu návykových látok aj prostredníctvom dohľadom probačného a mediačného úradníka. Odvolací súd vychádza aj z tej skutočnosti, že u obžalovanej neboli v súčasnosti zistené také charakterové črty, pre ktoré takto uložený trest by nebol spôsobilý vychovávať obžalovanú k tomu, aby viedla už len riadny život, pričom ukladanie nepodmienečného trestu odňatia slobody s poukazom na § 33a ods. 3 Tr. zák. nesmie byť bežnou praxou, pokiaľ účel sankcie možno dosiahnuť aj inak tak ako je tomu podľa názoru odvolacieho súdu v prejednávacom prípade. Podľa názoru odvolacieho súdu, takto uložený trest plní funkciu tak individuálnej ako aj generálnej prevencie, pretože je tiež varovaním iných potenciálnych páchatel'ov, že v dôsledku páchania drogovej trestnej činnosti im hrozí ukladanie trestu odňatia slobody, ktorý trest je vo svojej podstate najprísnejším trestom. Obžalovaná si navyše musí byť vedomá, že prípadné porušenie uloženého zákazu požívania návykových látok, či nevedenie riadneho života počas skúšobnej doby podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, môže byť dôvodom pre rozhodnutie o neosvedčení sa v skúšobnej dobe a nariadení nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Pokiaľ ide o rozhodovanie o treste vo vzťahu k obžalovanému G. A., odvolací súd oproti obžalovanej považuje za potrebné zdôrazniť, že obžalovanému bolo v súlade s vyššie uvedenými zásadami pre ukladanie trestov potrebné ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody najmä s poukazom na recidívu páchania drogovej trestnej činnosti, pre spáchanie ktorej vykonával v minulosti 9-ročný nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý vykonal v roku 2022. Účel trestu teda v jeho prípade podľa názoru odvolacieho súdu nemohol byť naplnený ukladáním trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu, pretože skôr uložený a vykonaný nepodmienečný trest odňatia slobody nevedol k jeho náprave. Odvolací súd napokon pri ukladaní nepodmienečného trestu odňatia slobody obžalovanému vo výmere 14 mesiacov (pri sadzbe podľa § 171 ods. 3 Tr. zák. od 6 mesiacov do 3 rokov) zohľadnil nielen recidívu obžalovaného vo vzťahu k páchaniu úmyselnej drogovej trestnej činnosti, ale aj priznanie sa obžalovaného k prechovávaní návykovej látky a konkrétne okolnosti spáchania skutku s poukazom na množstvo metamfetamínu o hmotnosti „iba“ 0,313 gramu, ktoré množstvo iba tesne presahuje nepatrné

množstvo, ktoré je stanovené pre túto látku na 0,2 gramu. Podľa názoru odvolacieho súdu, takto uložený trest obžalovanému plní funkciu tak individuálnej ako aj generálnej prevencie, a je tiež dostatočným varovaním iných potenciálnych páchatel'ov, že v dôsledku páchania drogovej trestnej činnosti im hrozí aj ukladanie trestu odňatia slobody, ktorý trest je vo svojej podstate najprísnejším trestom. Keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený pre spáchanie úmyselnej trestnej činnosti, odvolací súd zaradil obžalovaného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Z uvedených dôvodov odvolací súd vyhovel odvolaniam obžalovaných podaným čo do výrokov o uložených trestoch a preto po zrušení napadnutého rozsudku v daných častiach podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por., sám uložil obžalovaným tresty tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Napokon odvolací súd preskúmajúc aj nadväzujúce výroky o ochrannom liečení obžalovaných, rozhodol po zrušení týchto výrokov zistiť dôvod podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. zák. o uložení ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou obžalovaným podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zák. a § 74 ods. 1 Tr. zák. Okresný súd v napadnutom rozsudku uložil obžalovaným ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou s poukazom na závery znaleckého posudku. Odvolací súd na základe preskúmania výrokov o ochrannom liečení však dospel k záveru, že na uloženie ochranného liečenia ústavnou formou neboli splnené zákonné podmienky.

Z ustanovenia § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zák. vyplýva, že súd môže uložiť páchatel'ovi ochranné liečenie ak spáchal trestný čin v dôsledku závislosti od návykovej látky. U obžalovaných bola aj podľa názoru odvolacieho súdu splnená táto podmienka, z ktorej vychádzal okresný súd. Pokiaľ ide o formu ochranného liečenia, podmienkami jej určenia sa zaoberá ustanovenie § 74 ods. 1 Tr. zák. Z tohto ustanovenia vyplýva, že ústavnú formu ochranného liečenia súd uloží, len ak je pobyt páchatel'a na slobode nebezpečný z dôvodu duševnej poruchy alebo ak vzhľadom osobu páchatel'a, povahu duševnej poruchy a liečebné možnosti nemožno očakávať, že účel splní ambulantná forma liečenia. Okresný súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania vyplývajúcich zo záverov znalca psychiatra A. N. zistil, že obžalovaní v čase spáchania skutku netrpeli duševnou poruchou, ale znalec u nich zistil závislosť od stimulancií, nie chorobný patický sklon k ich užívaniu. Súčasne znalec vyslovil záver, že pobyt obžalovaných na slobode nie je nebezpečný pre spoločnosť. Na základe uvedeného podľa názoru odvolacieho súdu u obžalovaných a v prípade ukladania trestu odňatia slobody obžalovanej B. s podmieneným odkladom jeho výkonu, neboli splnené zákonné podmienky podľa § 74 ods. 1 Tr. zák. pre uloženie ochranného liečenia ústavnou formou, keďže znalec výslovne uviedol, že obžalovaní nie sú na slobode nebezpeční pre spoločnosť ani u nich nezistil prítomnosť duševnej poruchy. Ani v prípade obžalovaného A., ktorému bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody nemohol odvolací súd ukladať ochranné liečenie ústavnou formou, vzhľadom k výmere uloženého trestu odňatia slobody a dĺžke vykonanej väzby. Zároveň odvolací súd nezistil, že by u obžalovaných nemohol byť dosiahnutý účel ochranného liečenia aj pri ukladaní ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou.

Vzhľadom na uvedené rozhodol odvolací súd o podaných odvolaniach prokurátora a obžalovaných tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.